

OZNANILA

ŽUPNIJE GALICIJA

20. april 2014

NEDELJA	VELIKA NOČ
20.04.	<i>ob 7h</i> vstajenjska procesija in maša za farane <i>ob 10h</i> za +Jožeta in Marijo Čretnik
Ponedeljek	VELIKONOČNI PONEDELJEK
21.04.	<i>ob 9h</i> za +Rozalijo in Jožeta Ašenberger <i>ob 11h</i> na Gori za +Džura Sabadžija
Torek	Hugo
22.04.	<i>ob 7h</i> za +Faniko Tovornik in Terezijo Levstik
Sreda	Jurij
23.04.	<i>ob 7h</i> v zahvalo – darovali Kudrovi
Četrtek	Fidelis
24.04.	<i>ob 8h</i> na Pernovem za +Jožefo in Martina Golavšek <i>ob 19h</i> za +Franca Reher, osmina
Petek	Marko, evangelist
25.04.	<i>ob 19h</i> za +Marijo Hrustel, obl.
Sobota	Marija, Mati dobrega sveta
26.04.	<i>ob 7h</i> za +Avgusta in Franciško Čretnik
NEDELJA	BELA – NEDELJA BOŽJEGA USMILJENJA
27.04.	<i>ob 7h</i> za farane <i>ob 8.30</i> na Pernovem za r. starše Blazinšek-Jelen <i>ob 10h</i> za +Adolfa Veber, obl.

VELIKA NOČ

ALELUJA!

Kristus je vstal – Kristus živi!

Velika noč se mora zgoditi v meni in z menoj – ali pa se sploh ne bo zgodila. To je velika noč! Tiha in včasih skoraj nezaznavna – toda vseeno nepremagljiva ...

Andrea Schwarz

Jn 20,1–9

PRIČEVALCI VSTAJENJA

Pisatelj Alojz Rebula v zadnji zgodbi knjige Pričevalci vstajenja opisuje starejši par. Nekdanji univerzitetni profesor Leon je na invalidskem vozičku. Žena Astra mu nesebično stoji ob strani. Mož ni sentimentalno veren, a ko dobi v roke besedilo, ki govori o turinskem prtju, ga zamika, da bi si ogledal znamenitost, v katero naj bi bil zavit Kristus v grobu in je nekakšna nema priča vstajenja in naj bi po vstajenju ležal, »posebej zvit na drugem mestu« (Jn 20,7). Toda Leon od namere odstopi, ko se zave, da z vozičkom nikakor ne bo mogel na romanje. Vendar globoko verna žena Astra, po poklicu biologinja, ki iz svoje vere nesebično streže možu, vse uredi za potovanje. Znanstvenika prebereta kopico strokovne literature o turinskem prtju in se podata na pot. V turinski stolnici ljudje z razumevanjem sprejmejo, da mož na vozičku ostane pred to relikvijo nekoliko dlje.

V hotelu pa žena med strežbo vpraša moža, ali sedaj, ko je videl prt, bolj veruje v Kristusovo vstajenje. In mož ženi, ki mu ljubeče streže, pomenljivo odgovori: »Za vstajenje je še kakšno drugo pričevanje.« »Kakšno?« ga vpraša žena.

Mož ji je hotel reči: »Pričevanje tistih, ki iz Kristusovega vstajenja živijo.« Na glas pa ji je dejal: »Ti. Pričevalka si mi ti!« (Pričevalci vstajenja, 126)

Žena Astra je bila s svojo dolgoletno zvestobo, s potrpežljivo vzgojo otrok, s skrbno strežbo, skratka s svojo tiho ljubeznijo bolnemu možu najboljša pričevalka Kristusovega vstajenja. Zanimivo je, da se je Leona, univerzitetnega profesorja in znanstvenika, njeno dolgoletno pričevanje bolj dotaknilo kot vsi znanstveni dokazi o pristnosti turinskega prta.

Kako bi bilo lepo, če bi bili drug drugemu s svojim življenjem, s svojo medsebojno ljubeznijo pričevalci Kristusovega vstajenja. Naj bo pričevalec mož ženi in žena možu, starši s svojim zgledom otrokom in otroci z vračanjem ljubezni svojim staršem. Kako bi bilo lepo na svetu, če bi bili pričevalci politiki s svojim nesebičnim delom in poštenostjo ali lastniki tovarn ter podjetij s skrbjo za delavce in s pravičnostjo do njih!

Po: B. Rustja, Tvoje obličje iščem